

A település főbb adatai

Dunaremete a Mosonmagyaróvári Kistérség 244 fős (2014) kistelepülése a Szigetköz középső harmadában, a Duna jobb partján helyezkedik el. A szigetközi (1401. számú) útról Hédervár, vagy Darnózseli felől Lipóton keresztül. Halászból Püskin át közelíthető meg Mosonmagyaróvártól keletre 13 km, Győrtől északnyugatra 26 km távolságra fekszik.

A település neve a nyelvtudomány szerint a magyar „remete” főnévből keletkezett, míg a „Duna” előtag a folyam mellékére utal.

Történelmi tény viszont, hogy 1443-ban, már oklevélben is említették „Remethe” a Hédervár család birtokaként. Első lakói valószínűleg halászok, vízen és vízből élő emberek voltak. Dunaremete életében jelentős dátum 1884, amikor az addig Pozsony vármegyéhez tartozó települést Moson megyéhez csatolják. A falu első iskoláját a feljegyzésekben 1800-ban említik: ezt 1830-ban, majd 1850-ben átépítik. A rk. elemi iskola működéséről konkrétabb adatokkal csak 1929-ből rendelkezünk, ekkor Sebő Imre tanító 1 tanteremben 6 osztály 49 rendes tanulója mellett 26 ismétlőiskolás oktatását is ellátta.

Az első világháború érzékeny veszteségeket okozott, a Remetéről hadba vonult 40 fiatal közül 18 hősi halált halt – ez a falu férfi lakosainak 5%-át jelentette. A településről részletes leírással rendelkezünk 1929-ből. A falu lakossága ekkor 369 lélek, kivétel nélkül magyar és római katolikus. A házak száma 70 volt. A községben jól felszerelt Önkéntes Tűzoltó Egyesület, valamint Levente Egyesület működött. Az iparosok sorában csupán 1-1 kovács, kőműves, illetve kereskedő volt található.

A Dunához kapcsolódik az 1930-as évek másik nagy eseménye is, a hajóállomás átadása. Az addig nehezen megközelíthető település, ezáltal bekapcsolódhatott a „forgalomba”; talán ez is közrejátszott abban, hogy 1938-ban már 21 iparos és 11 közszolgálati alkalmazott is élt a faluban a 350 földművelő mellett. A második világháború utáni változások nem kedveztek Dunaremete fejlődésének. A háborús emberveszteségek, a Duna ismételt határfolyóvá válása, a téjeszesítés, a hajóállomás megszüntetése, az iskolák körzetesítése mind hozzájárult a fiatalok elvándorlásához, ezáltal a lakosság előregedéséhez, ami a népesség jelentős csökkenését eredményezte.

Az 1960-ban még 350 fő által lakott Dunaremete lakossága 1996 végén 243 fő. A lakosság megtartása érdekében az önkormányzat az utóbbi években építési telkeket alakított ki.

Kiépítették az ivóvíz- és a szennyvízcsatorna-hálózatot: az előbbihez 106, az utóbbihoz 48 lakás csatlakozott eddig. Távbeszélő fővonallal 59 lakás rendelkezik. Dunaremetén sem óvoda, sem általános iskola nem működik: a gyermekek korábban Püskire jártak, de 2007 szeptemberétől Darnózsellivel kötött oktatási társulás (óvoda, általános iskola) révén társulva Darnózsellibe járnak át. Helyben művelődési ház, valamint egy kis könyvtár igyekszik szolgálni a lakosság igényeit. A faluban 2 vendéglátóhely működik. Népszokásait a legényavatás előtti korbácsolást az 1960-as években feljegyezték.

Dunaremete egészségügyi ellátását szintén Darnózséliről, illetve Püskiről oldják meg, innen jár át a lelkipásztor is – 1991 óta immár a Győri Egyházmegye keretében. A falu lakosságának döntő többsége (mintegy 98%-a) római katolikus vallású. A falu igen gazdag népi hagyományokban: a „világtól” való viszonylagos elzártság értékes szokások fennmaradását, továbbélését segítette. Dunaremete és környéke kiválóan alkalmas gyalog- illetve kerékpártúrák szervezésére. A pihenésre, szórakozásra, kirándulásra vágyókat az önkormányzat panziója is várja.